

El teu nom és Olga

És que el fonoll és defectuós perquè no és una rosa?

Josep Maria Espinàs va néixer el 7 de març del 1927. Al llibre *El teu nom és Olga* (<http://lacampanaeditorial.com/lilibre-7/>) va mostrar la relació amb la seva filla, afectada de síndrome de Down. Ho va fer des del respecte i la necessitat de reafirmar la identitat de l'Olga. Però també des de l'interès d'un pare que vol entrar, lluny de les etiquetes, al món de la filla. Per explorar-lo pam a pam i estimar-ne cada racó. En llegim 14 reflexions.

Foto: La Campana

1. Tu saps, Olga, quantes preocupacions innecessàries ens has ajudat a esborrar en aquesta vida?
2. Mira, filla, jo sé el que tu ets, i cap mot-etiqueta ni cap diagnòstic que us vulgui *explicar*

conjuntament a tu i a tots els teus companys arribarà a descobrir-ho.

3. Tu no ho saps, però cada vegada que t'acostes i dius *Sóc jo* no tan sols et poses exactament en el teu lloc sinó que fas que jo reconegui el meu -sóc el teu *tu-* i encara més: poses en el seu lloc totes les coses d'aquest món.

4. Als exercicis de l'escola, amb la cama ranca, no t'has donat mai per vençuda. Vaig admirar-te molt el dia que la professora m'explicà que li havies dit: Jo no puc enfilar-me sola aquí dalt, com les altres, però tu posa el braç així, i ja veuràs.

5. Vols que et digui una cosa, Olga? Ara, quan fem coses junts, quan passegem pel carrer, o anem a casa d'algú, o dinem en un restaurant, gairebé mai no hi penso que som una família especial. Ni quan et miro. Segurament he après a mirar-te com tu vols ser mirada.

6. M'has ensenyat a anar una mica més enllà de tu i de mi. M'has ensenyat a no avergonyir-me dels altres, o almenys a intentar-ho. És a dir, m'has fet pensar en la gent, i que cadascú és com és.

7. Com exigir a tothom allò que no puc exigir-me a mi mateix? És que la gent, perquè sigui vàlida, ha de ser com jo? És que el fonoll és defectuós perquè no és una rosa?

8. Tinc la impressió que jo penso *més*, però l'interrogant continua sent obert: quines coses valen més la pena de ser pensades? Hi ha gent que en tot un dia no sabrà pensar: em sento viu, t'estimo, quina pau hi ha en aquesta hora, quin so més bonic el d'aquesta campana.

9. El teu univers és petit, però sempre hi ha un lloc per als altres. Has nascut lliure de la falsedat, de la mala intenció, de l'ambició possessiva. Voldries que tothom s'estimés molt i no entens per què no és així.

10. La teva especial condició et dona llibertat de no sotmetre't a la dictadura del progrés que s'identifica amb l'eficàcia i la competitivitat. Tu has avançat. A la teva manera.

11. Ets molt limitada, diuen, i és cert. Però al mateix temps ets una font inesgotable de suggeriments. Tu, estimada Olga, has eixamplat el meu horitzó interior, i has fet que hi càpiguen alguns -no tants com voldria- actes gratuïts, que són els que no afeixuguen mai amb el ressentiment ni angoixen per la rendibilitat.

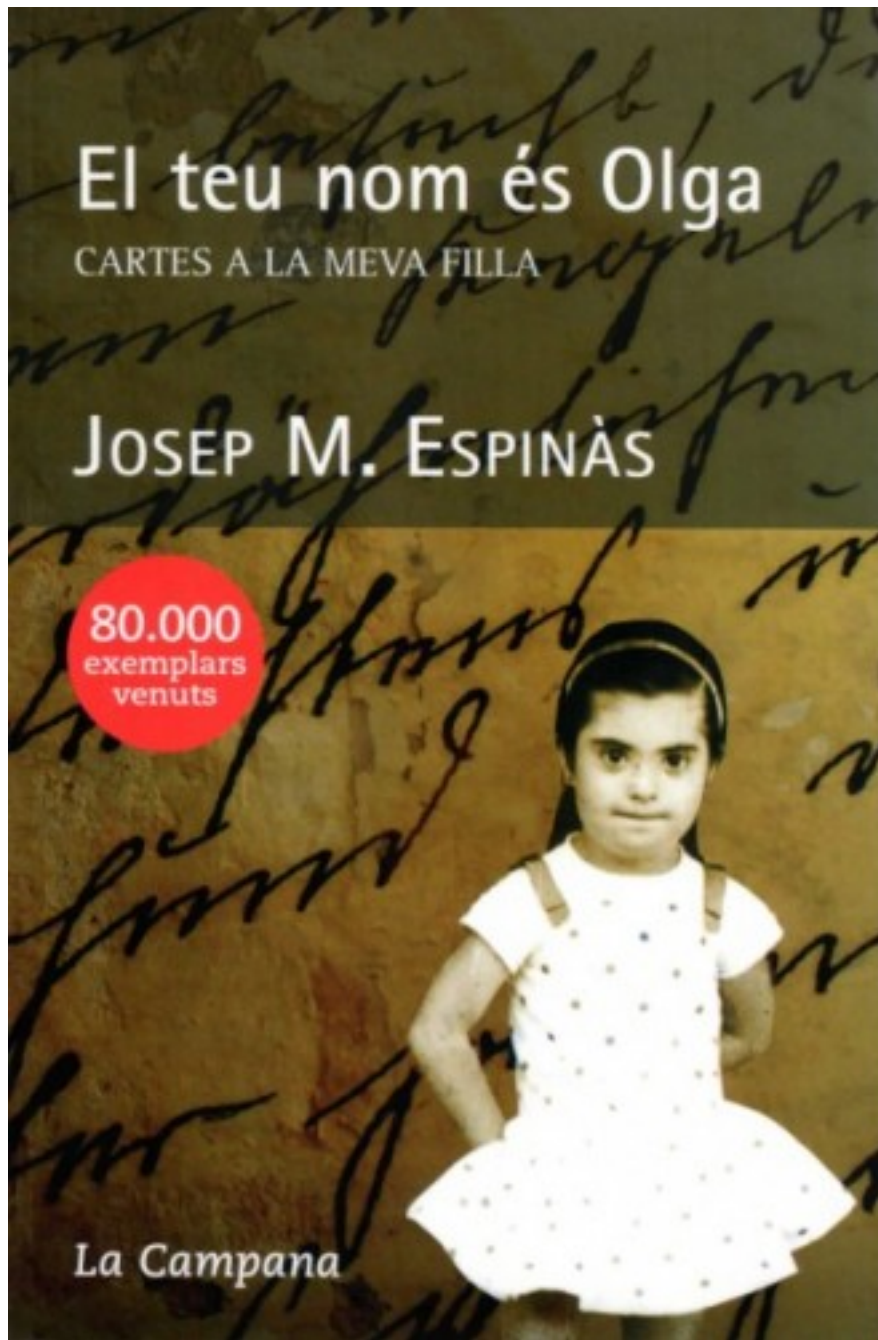
12. Tu no saps què vol dir *subnormal*, però moltes persones que són adultes i intel·ligents tampoc no ho saben. Si sabessin què hi ha darrere la paraula *subnormal* no la farien servir com un insult.

13. Admiro la teva voluntat de ser feliç, de veure sempre els aspectes positius de la realitat.

14. Petons, com sempre, fins a deu. Així, mentre jo et feia els deu petons, aprenies a comptar. I tu sempre has volgut correspondre'm -bromista i tendra- fent-me'n onze.

Foto: La Campana

El teu nom és Olga (<http://lacampanaeditorial.com/livre-7/>)

© Josep Maria Espinàs
© La Campana, 1986